Italië, zegt de brief, zal samengesteld zyn uit verscheidene onafhankelyke staten, welke door eene bondsovereenkomst vereenigd zyn. Elke staet zal het vertegenwoordigende stelsel voor zyne byzondere inrigting aennemen.

De bond zal het princiep van de italiaensche nationaliteit verwezentlyken. Er zal één gemeenzaem stelsel voor de douanen en de munt bestaen.

Het besturend centrum zal te Rome gevestigd en samengesteld zyn uit vertegenwoordigers, benoemd door de vorsten volgens lysten, welke door de Kamers worden voorgesteld, ten einde den invloed der vorstelyke familiën, welke verdacht worden naer den oostenrykschen kant over te hellen door het volks element in evenwigt zou gehouden worden.

De Paus, als voorzitter van den Bond, zal hervormingen doen.

Oostenryk ziet af van zyn regt om te Plaisance, Ferrara en Cammachio garnizoen te houden.

De regten der hertogen worden behouden, doch de onafhankelykheid van Zuidelyk Italië is insgelyks gewaerborgd, dewyl elke vreemde tusschenkomst wordt verboden.

Venetië zal eene zuiver italiaensche provincie zyn.

Parma en Plaisance zullen by Piëmont worden ingelyft, en de hertog van Parma zal over Modena regeren.

Toskanen zal aen den aertshertog Ferdinand worden terrug gegeven.

Dewyl het stelsel eener wyze vryheid in Italië is daergesteld, zal Oostenryk eene afzonderlyke vertegenwoordiging en een italiaensch leger aen Venetië geven.

Mantua en Peschiera zullen bondsterkten zyn.

Oorlog tusschen Frankryk en Marok.

De fransche *Moniteur* van maendag bevat eene nota welke de grieven der fransche regering tegen de marokkaensche volksstammen opsomt. Na al de aenvallende handelingen dier volksstammen aengestipt te hebben, voegt hy er by dat « zoo veel stoutmoedigheid en een zoo schuldig gedrag, eene strenge kastyding verdienden. » Er werd besloten eene expeditie te ondernemen, en deze expeditie heeft reeds een eerste voordeel behaeld. Het fransche officieele dagblad bevat inderdaed, na boven bedoelde nota, eene telegrafische depeche welke meldt dat het 2e regement zouaven zich zonder erge verliezen heeft meester gemaekt van de bergengte van Aln-Facourault, alwaer het gansche expeditie-korps thans zyne legerplaets heeft opgeslagen. De dag waerop dit wapenfeit verrigt is, wordt in de depeche niet aengeduid.

Oorlog tusschen Spanje en Marok.

De laetste tydingen uit Tangiers berigten dat men er ieder oogenblik de oorlogsverklaring van Spanje verwachtte, en dat al de welhebbende inwooners in dat vooruitzigt de stad verlieten met allen haest en zonder tegenkanting van den kant der overheden. De plaets heeft tot hare verdediging een talryk geschut; de meeste kanons zyn van engelsche fabricatie en hun kaliber is van 68 en 80. De marokkaensche troepen schynen vastberaden om den aenval der Spanjaerden af te weren met al den moed en al de onverschrokkenheid welke de vaderlandsliefde en de godsdienstige dweepzucht kunnen inboezemen.

Hoewel sommige dagbladen van Madrid hebben aengekondigd dat maerschalk O'Donnell den 1 november die hoofdstad zou verlaten om zich aen het hoofd van het expeditie-leger te gaen stellen, schynt de dag van zyn vertrek nog niet vastgesteld te zyn. Volgens eenige dagbladen, zou het nu den 2, en volgens andere, eerst tusschen den 8 en den 10 zyn, dat de maerschalk naer Ceuta zou vertrekken.

Men schryft uit Roomen, 20 october:

Het gouvernement werkt vlytig om het leger van den Heiligen Stoel te vermeerderen; een groot getal Zwitsers hebben er onlangs dienst by genomen. Te Ancona, komen er ook alle dagen Duitschers, maer meest voornamelyk Oostenrykers, zich in het pauzelyk leger aenbieden. Men zegt dat eene hooge fransche familie aen den Heiligen Vader heeft aengeboden op eigene kosten 1600 soldaten uit te rusten. Nu, daer de volle montering van eenen soldaet honderd kroonen kost, staet dit gedane aenbod gelyk met een geschenk van 160,000 roomsche kroonen, of meer dan 800,000 franks. Een Belg, M...., van West-Vlaenderen, heeft ook, naer men verzekert, aen den Heiligen Vader eenen brief geschreven, om een deel zynen fortuin ter beschikking Zyner Heiligheid te stellen.

De vreemdelingen beginnen in menigte te Roomen aen te komen, hoewel de politieke omstandigheden waerin Italien zich op dit oogenblik bevindt, voorzeker nog een groot getal persoonen wederhoudt deze reis te ondernemen.

Een kardinael die eenen hoogen stand bekleedt in den Staet, zegde deze week aen eenen persoon, die het my heeft overgezegd, dat het Kongres eene besliste zaek is; doch hy voegde er by, dat hy vastelyk verhoopte dat de regten van den Heiligen-Stoel er zouden geëerbiedigd en bevestigd worden. Zyne Eminentie zegde ook, dat het Kongres waerschynlyk te Brussel zal plaets hebben.

Ik eindig met u aen te kondigen dat de Paus voortdurend eene uitmuntende gezondheid blyft genieten.

Toestand der stad Tongeren.

In de laetste zitting van den gemeente-raed heeft het kollegie van burgemeester en schepenen het jaerlyksch verslag gedaen over den toestand der stad Tongeren. Het blykt er uit dat er 223 geboortens plaets gehad hebben in het jaer 1858, te weten: 113 mannelyke en 110 vrouwelyke.

Het getal der sterftens gedurende het zelfde jaer beloopt 173, te weten 82 mannelyke en 91 vrouwelyke.

Onder de geboortens bevinden zich twee tweelingen.

Er hebben 47 huwelyken plaets gehad.

154 persoonen hebben zich in Tongeren komen vestigen. 170 hebben de stad verlaten.

De bevolking op den eersten january 1859 beliep 6882 zielen, te weten: 3235 van het mannelyk en 3647 van het vrouwelyk geslacht. Hieruit blykt dat het getal der vrouwen dat der mannen van 412 overtreft.

Een persoon van Glons die zich verleden maendag naer Millen begeven had, is aldaer in eene waterkuil gevallen, waerin hy de dood gevonden heeft.

Schrikkelyke moord.

Men leest in een dagblad van Luik:

Een schrikkelyke moord heeft woensdag avond te Dieupart plaets gehad, en het slagtoffer van die misdaed is de heer burgemeester van Aywaille, M. de doktoor Cornesse, wiens leven op dit oogenblik in groot gevaer is.

Ziehier de omstandigheden welke dien schier ongeloofelyken moord vergezeld hebben.

M. Cornesse was den avond gaen doorbrengen by M. Libert, grondeigenaer te Dieupart, en omstreeks 6 ure verliet hy de leden der familie van M. Libert en werd door M. M... tot aen het park van het kasteel begeleid; maer nauwelyks had hy tien schreden gedaen of een geweerschot weêrgalmde en trof hem midden in de borst.

M. M.... haestte zich toe te snellen en vond M. den burgemeester van Aywaille op den grond liggen in zyn bloed badende. Men vervoerde hem terstond naer het kasteel, en er werden in alleryl talryke geneesheeren by hem geroepen. De gendarmerie van Louveignez werd verwittigd en kwam dadelyk ter plaetse. M. Cornesse was gevaerlyk gewond, en terwyl men voor hem zorg droeg, bemerkte men de afwezigheid van eenen der bedienden, welke zich sedert het begaen der misdaed niet meer had laten zien. Dat verwekte natuerlyk argwaen.

Een der gendarmen, naer den stal gegaen zynde, was heel verwonderd van twee geweerschoten boven zyn hoofd te hooren lossen. Hy ging terstond zien in de kamer van den koetsier, van waer die schoten gekomen waren, en vond dezen bediende met het aengezigt tegen den grond liggen zieltogend ten gevolge der hevige verwondingen welke hy zich zelven met een geweer had toegebragt. Thans was de misdaed verklaerd. Het was de koetsier van het kasteel die op M. Cornesse geschoten en vervolgens zich zelven van het leven beroofd had.

Men weet tot hiertoe nog niet welke oorzaken dien man aengespoord hebben tot eenen moordaenslag tegen M. Cornesse, die algemeen geacht en bemind werd in zyne gemeente. Men had evenwel 's avonds nog hoop om het leven van M. den burgemeester van Aywaille te redden.

Verleden zondag is overleden te Heusden, M. Adolf Willems, kapelaen in deze gemeente en zoon van M. Willems, oud-burgemeester van Hasselt. M. A. Willems was nauwelyks 36 jaren oud.

— Op het tydstip van den italiaenschen oorlog, schryft men uit Luik, had de nyverheid der vuerwapens eene buitengewoone uitbreiding bekomen die nog scheen te vermeerderen, wanneer de vrede van Villafrenca die is komen tegenhouden. Eene bestelling van 5000 karabynen is afgeschaft geworden; Beijeren, Nassau, Hessen, die zich met eenige onzer fabriekanten hadden in betrekking gesteld, hebben voor het oogenblik hunne bestellingen opgeschorst. De bestellingen, dit jaer geleverd of nog in den maek zyn de volgende: 30,000 geweeren voor Engeland; 18,000 voor Saxen; 12,000 voor de kozakken van den Dom; 5000 voor Rusland; 4000 voor Zwitserland; 2000 voor Holland. Al die geweeren zyn gegroefd en van eerste hoedanigheid. Aenzienlyke aenkoopen van wapens zyn er voor Italië gedaen, doch dit zyn meestal oud bestelde geweeren; de nieuwe geweeren komen uit ouden voorraed van magazynen.

— In het te Brussel verschynend fransch dagblad, l'*Universel*, treffen wy in eene briefwisseling uit den Haag, onder date 24 october, de volgende regelen aen:

« Koning Leopold, willende antwoorden op de schitterende ontvangst welke de Graef van Vlaenderen alhier heeft genoten, heeft onzen vorst een brief gezonden, waerin hy hem zyne hertelyke vriendschaps-verzekering uitdrukt. Ik heb u nog geschreven welken goeden indruk dit bezoek gelaten heeft by de hooge wereld. Het is dus niet noodig dat ik u zeg, op welke wyze ons gouvernement dien nieuwen blyk van goede verstandhouding tusschen de twee koninglyke familien heeft ontvangen. Dit alles kan niet dan voordeelig zyn aen de internationale betrekkingen. Deze tyding ontvang ik uit eene zekere bron, en ik ben zeker dat dezelve eene groote tevredenheid in uw land zal veroorzaken, wanneer de dagbladen daervan zullen spreken. »

— Men schryft uit Antwerpen:

Nu de twee lyken zyn opgehaeld, worden de werken ter wegruiming der puinen van het afgebrande en ingestorte gedeelte des entrepots met de grootste bedryvigheid voortgezet.

Het menschlievend doel der opzoekingen zynde bereikt, heeft men dezelfde voorzigtigheid niet in acht te nemen, en kunnen de reddingswerken op eene groote schael uitgevoerd worden.

Naermate deze wegruiming vordert, wordt het vuer, aengewakkerd door den wind, heviger, en eene ontzaggelyke groote pluim van rook wappert aenhoudend boven het tooneel der ramp. By tusschenpoozen worden de brave werklieden er gansch aen het gezigt der toeschouwers door onttrokken, zoo zwart en dik zyn de wolken die uit het rookend puin opstygen.

Reeds zyn twee stagien in de kommunikatiegalery geledigd geworden, en byna geheel eene ingestorte stagie is gansch ontruimd. Het vuer smeult langs dien kant met buitengewoone aenhoudendheid. Van tyd tot tyd verklaert het zich zeer hevig. Uitgezochte werklieden zyn daer bezig, by middel van vliegende bruggen, op de hoopen rookende puinen.

De brand is buitengewoon hevig geweest: dat ziet men aen de in siroop veranderde suiker, die hier en daer van tusschen de puinen uitlekt; aen de ryst die aeneengekoekt is, en zoo zwart ziet als kolen. De nieuwsgierigen welke naer de werken komen zien, nemen er stukken van mede, als reliquien der ramp die, helaes! zulke schrikkelyke gevolgen voor twee onzer stadgenooten heeft gehad.

— Een dagblad van Antwerpen had gezegd dat de brand van den Entrepot dier stad aen kwaedwilligheid toe te wyten was. Een ander blad logenstraft deze geruchten en zegt gemagtigd te zyn op de stelligste wyze te verklaren dat het onderzoek, welk geopend is, tot hiertoe het minste licht niet heeft kunnen verspreiden over de oorzaken der ramp.

— Men schryft uit Antwerpen, 2 november:

Wy hebben hier een staeltje gehad van de felle stormen die de verledene week op de engelsche kusten hebben gewoed.

Gisteren, geheel den dag, heeft er een wezentlyke storm over onze stad gewoed. Van menschen geheugen heeft men het te Antwerpen niet harder weten waeijen.

Eergisteren nacht, ten 2 ure, stak de wind zoo hevig op, dat de zware yzeren keten brak, waermede de boei van den tweeden dok vastligt. Deze keten is nog niet lang nieuw en van eene buitengewoone dikte. Ware de wind niet zuidwesterlyk geweest, dan zou men ongetwyfeld groote ongelukken te betreuren gehad hebben, want verscheidene schepen zyn afgedreven, onder andere de *Norton* en de *Clotilde*. Het belgische schip *Van Dyck* danste dermate op zyne ankers, dat men aen boord voor groote ongelukken beducht was. Deze drie schepen hebben gelukkiglyk benoorden den dok vasten ankergrond gevonden.

De *Marie Louise* bekwam havery doordien een engelsche drymaster tegen haer aenstootte en met zyne boegspriet in hare touwagie verward geraekte.

De andere schepen, op reede en in den grooten dok hebben goed gehouden.

Twee groote palen, vóór het Oosterlingenhuis, dienende voor het vastleggen der schepen, zyn uitgerukt geworden.

Verscheidene booten zyn in de Schelde omgeslagen, gelukkiglyk zonder dat men menschenlevens of ongelukken te betreuren heeft gehad.

Beneden de rivier is er een schipper verdronken. Jan Van Hoeck. Hy werd, staende op zyn vaertuig, door eenen rukwind opgenomen en op eenigen afstand van daer in de rivier geworpen. Hy laet eene weduwe en twee kinderen achter.

Een ontelbaer getal dakpannen is afgewaeid en verscheidene voorbygangers zyn min of meer zwaer door de scherven verwond geworden. Op den Berchemschen steenweg is een half dak afgeslagen.

In de vyfde wyk is eene bejaerde dame, door den wind tusschen eene haeg geslagen en zwaer in het gezigt gekwetst geworden.

In het zoogenaemde Waeigat is eene juffer tot eene vry aenzienlyke hoogte opgenomen geworden door den wind, die haer vervolgens hals over kop in eenen plas liet nedertuimelen.

In de omstreken der stad zyn er ook zeer vele boomen ontworteld en verbryzeld geworden. Onder andere is op het Kasteelplein een zware boom door den wind uitgedolven. Men vertelt dat drie half dronkene kameraden den boom medegenomen hebben naer de wooning van een hunner, waer hy aen dryen gezaegd werd, en ieder van de vinders zyn deel bekwam.

— Eene depeche uit Rome, van den 20, meldt, dat de Paus dien dag zyne intrede in de christene hoofdstad, te midden van een grooten invloed der bevolking heeft gedaen.

Mengelingen.

Een drukkers gast verrigtte, in eene annonce, met een beentje te vergeten eene aerdige drukfout; in plaets van te drukken: *Verkooping van oude wynen*, stond er: *Verkooping van oude wyven*. Verder las men: *men kan ze proeven eene uer voor de verkooping.*

Verkeerd begrepen.

Mynheer, vroeg een jongen aen zyn pastoor, « als iemand my iets geeft en ik beloof het hem terug te geven, moet ik het dan doen? »

— Wel zeker, myn jongen! de eerlykheid vordert, dat gy het terug geeft, zoodra gy daertoe in staet zyt, antwoordde de pastoor...

— O, daer ben ik nu al toe in staet, hernam de jongen en een van zyne speelkameraden by de kraeg pakkende, gaf hy dezen een ferm pak slagen...

— Jongen, zyt gy gek, riep de pastoor, tusschen beiden komende; waerom gaet gy dat arme kind zoo goedsmoeds slaen?

— Wel, mynheer! hy heeft my verleden week een pak slagen gegeven en toen heb ik beloofd het hem terug te geven... Gy zeide immers nog daereven...

— Ja, maer, viel de pastoor hem in de rede, « ik wist niet, dat gy zoo iets bedoelde!... »

Een boer met Allerheiligen bekende in de biecht dat hy zynen buerman 100 mandelen aerdappelen ontstolen had.

— Hebt gy dit op eenmael uw buerman ontnomen, of van tyd tot tyd? vraegde de priester:

— Op vier avonden, antwoordde de boer, iederen avond 20 mandelen.

— Maer dat maekt er maer 80 in het geheel, hernam de geestelyke.

— Dat is ook zoo, zeide de boer, maer de overige 20 mandelen ben ik voornemens dezen avond te stelen.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,

van den 28 october tot den 4 november 1859.

GEBOORTENS 3. — 2 jongens, 1 meisje.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 4. — 0 mannen, 3 vrouwen, 1 jongen, 0 meisjes.

Petronella Verhaert, echtgenoot van Mathys Leclercq, huishoudster, 36 jaren. — Maria-Agnes De Brus, weduwe van Cornelis Vaneylbergen, zonder beroep, geboren te Zolder, 82 jaren. — Maria-Gertrud Boizee, echtgenoote van Paulus Diriken, geboren te Rutten, 39 jaren. — Josef Diriken, 1 dag.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 3 november.

Tarwe, *froment*, de zak van 103 kilos.	fr.		28-50	op 1,25
Rogge, *seigle*, » 94 »		19-50 tot	19-75	op 0,50
Gerst, *orge*, » » »			22-00	op 0,50
Spelt, *épeautre*, »	een mud		22-00	af 0,50
Haver, *avoine*, »	75 kilos.		13-00	
Brood, *pain*,	den kilo.		0,18	

LUIK, den 31 october.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos	fr.	27-75 tot	28-00	op 0,25
Rogge, *seigle*, « 94 »	»	18-75 tot	19-00	op 0,50
Gerst, *orge*, « 94 »	»		22-00	op 1,00
Spelt, *Epeautre*, de 112 »	»	21-00 tot	22-00	op 0,50
Haver, *avoine*, de 150 »	»		25-00	

AUBEL, den 31 october.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	20-75	op 0,50
Rogge, *seigle*, » »	»	16-00	op 0,25
Haver, *avoine*, » »	»	8-00	op 0,50

BRUSSEL, den 4 november.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr.	21-41	op 0,69
Rogge, *seigle*, » »	»	15-47	op 0,22
Gerst, *orge*, » »	»	11-42	
Haver, *avoine*, » »	»	18-87	op 0,12

LEUVEN, den 4 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter.	fr.	21-22	op 0,85
Rogge, *seigle*,	»	14-78	op 0,52
Gerst, *orge*,	»	13-05	op 0,27
Haver, *avoine*,	»	7-00	
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00-00	
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	74-89	op 2,74
Gezuiverde dito, *dito épurée*,	»	79-89	op 2,74
Lynolie, *huile de lin*,	»	71-46	op 1,40

VENTE PUBLIQUE

DE BOIS TAILLIS ET ARBRES,

A HAMAL.

Mercredi 16 du mois de novembre 1859, à 10 heures précises du matin, à la requête de Monsieur le Baron DE SENZEILLE DE HAMAL,

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement, sur les lieux:

Une grande quantité de portions de beaux bois taillis et arbres canadas et bois blancs, croissant dans les bosquets et jardins du château de Hamal.

On commencera à l'heure précise.

A crédit sous caution.

ÉTUDE DU NOTAIRE

Van Ormelingen, à Tongres.

VENTE DE TAILLIS.

Mercredi 16 novembre 1859, à 11 heures du matin, le notaire VAN ORMELINGEN vendra publiquement à la requête de M. VANDERMEER DE JONGENBOSCH:

Une quantité de parcelles de taillis, dans les bois appelés *Regulierebosch* à Neerrepen et *Kattewinkel* à Rixingen.

VENTE DE BIENS.

Le notaire VAN ORMELINGEN vendra publiquement jeudi 17 novembre 1859, à deux heures après-midi, au cabaret de *Michel Robeyns* à Tongres, les biens suivants:

COMMUNE DE NEDERHEIM:

1° Une terre de 37 ares 30 centiares, au chemin du moulin, détenue par Concil Dewaleff de Nederheim.

2° Une terre de 45 ares 58 centiares, même campagne.

3° Une idem de 20 ares 72 centiares, *au groote Haeg.*

4° Une idem de 24 ares 86 centiares, *au Wyngaerdsveld.*

Toutes trois détenues par les enfants Floren.

COMMUNE DE NEERREPEN:

5° Une terre de 10 ares 56 centiares, au lieu dit *in de Zips.*

6° Une idem de 50 ares 69 centiares, *op de Houtakker.*

Toutes deux détenues par les sœurs Philips.

SOUS MALL:

7° Une terre de 21 ares 12 centiares, *au Ruttendael.*

8° Une terre de 16 ares 90 centiares, *au Kelder.*

SOUS MILLEN:

9° Une terre de 25 ares 34 centiares, *au Hondsberg.*

Ces trois dernières pièces sont détenues par Arnold Paulissen de Millen.

SOUS RIXINGEN:

10° Une terre de 29 ares 56 centiares, *au Hoogheide*, détenue par Henri Jans de Rixingen.

VENTE D'ARBRES ET TAILLIS.

Le notaire VAN ORMELINGEN vendra publiquement sur les lieux, à la requête de M. le sénateur comte LOUIS DE RENESSE-BREIDBACH, de 'S Heeren-Elderen:

Lundi 21 novembre 1859, à 9 heures du matin, le taillis de son bois appelé *Brullebosch*, à Hern-St-Hubert.

Et mardi 22 novembre, à 9 heures du matin:

Une très-grande quantité de canadas, bois blancs et frênes, d'une grosseur et d'une hauteur extraordinaire, croissant au pré et au bois appelés *Wyngaerdsbosch*, près de la chaussée de Bilsen sous Henis.

VENTE D'ARBRES.

Mercredi 23 novembre, à 9 heures du matin, le dit notaire VAN ORMELINGEN vendra publiquement sur les lieux, à la requête des enfants WYNEN de Zammelen et de madame veuve TILKIN de Tongres:

150 arbres bois blancs et canadas, dont le plus part de plus de 2 mètres de circonférence, croissant dans une prairie appelée de *langweide*, et à une terre située à Zammelen et dans un pré situé à Eggetingen *au luyssen*, près la chaussée de Hasselt.

Le tout à crédit sous caution.

Vente de Moutons.

Le dit notaire vendra jeudi 24 novembre, à 2 heures de relevée, chez M. ROBEYNS, près la porte de Bilsen à Tongres, à la requête du sieur RAMAEKERS:

50 bons moutons et brebis.

twyfeld verwonderd over de stilte die er na zoo veel gerucht heerschte: « Wat doet gy dan hier! zegde zy tot de gevangenen naderende; waerom riekt het naer gebrande pluimen. » Het vuer kwam verspreid te zyn geweest en gaf schier geene klaerheid meer. Ivan hief het byl op om haer te slaen; zy had den tyd van haer hoofd om te keeren, en ontving den slag in de hals, eenen afgrysselyken zucht gevende: een andere slag trof haer in haren val, en strekte haer dood uit voor de voeten van Kascambo. De majoor, verschrikt van deze tweede moord welke hy niet verwachtte, en ziende dat Ivan naer de kamer van het kind trok, stelde zich voor hem om hem tegen te houden: Waer gaet gy, ongelukkige! zegde hy hem: zoudt gy de wreedheid hebben dit kind dat my zoo veel vriendschap bewezen heeft ook te slagtofferen. Moest gy my op deze voorwaerden verlossen, noch uwe verkleefdheid, noch uwe diensten zouden u op onze aenkomst aen de linie kunnen redden.

« — Aen de linie, antwoordde Ivan, zult gy doen wat gy wilt; maer hier moet men er mede gedaen maken. »

Kascambo, al zyne krachten verzamelende, greep hem by den kraeg, als hy wilde binnen gaen: Ellendige, zegde hy hem, durf gy op zyn leven toeleggen, durft gy een hair uit zyn hoofd trekken, ik lever my zelven in de handen der Tchetchengen, en uwe wreedheid zal nutteloos zyn.

» — In de handen der Tchetchengen! herhaelde de denchik zyn bebloede byl over het hoofd van zynen meester heffende, zy zullen u nooit levende wedernemen; ik zal hen, u en my vermoorden eer dit zal gebeuren! Dit kind kan u in het verderf brengen met den schrik te verspreiden; in den staet waerin gy zyt zyn vrouwen genoeg om u naer de gevangenis te leiden.

» — Blyf staen! blyf staen! riep Kascambo, uit wiens handen Ivan zich trachtte te trekken, gy zult my zelven vermoorden eer gy dit schelmstuk zult bedryven. » Maer door zyne boeijen verhinderd en zwak zoo als hy was, kon hy den wreeden jongeling niet tegenhouden; Ivan dreef hun weg, en de majoor viel hard op den grond, schier stervende van schrik. Terwyl hy, gansch bevlekt met het bloed der eerste slagtoffers, poogingen deed om op te staen: Ivan, riep hy uit, ik bid u, vermoord dit kind niet, stort het bloed niet van dit onschuldige schepsel! Hy liep ter hulp van het kind zoohaest hy de sterkte had; maer als hy aen de deur der kamer kwam, bonsde hy in de duisternis tegen Ivan die wederkeerde. « Meester, alles is gedaen; laet ons geenen tyd verliezen en maek geen gerucht. Maek geen gerucht, zeg ik u, antwoordde hy op de verwytingen welke zyn meester hem deed: hetgeen gedaen is is gedaen; nu is er niet meer te deinzen. Tot dat wy vry zullen zyn is alle mensch dien ik ontmoet dood, of wel hy zal my dooden; en indien er iemand hier vóór ons vertrek binnenkomt, ik kyk niet of het een man, eene vrouw of een kind is, of het een vriend of een vyand is, ik vel hem neder gelyk de anderen. » Hy ontstak eenen splenter lorkenhout en begon de tesch en de zakken van den roover te doorsnuffelen; de sleutel der boeijen werd er niet gevonden: hy zocht denzelven insgelyks vruchteloos in de kleederen der vrouw, in eene koffer, en overal waer hy dacht dat deze kon verborgen zyn. Terwyl by deze opzoekingen deed, leverde de majoor zich aen zyne droefheid over; Ivan vertrooste hem op zyne wyze. « Gy zoudt beter doen, zegde hy hem, van den verloren sleutel der boeijen te beweenen. Wat hebt gy deze horde roovers te beklagen die u meer dan vyftien maenden lang mishandeld hebben? Zy wilden ons doen sterven, wel nu, hunne beurt is voor de onze gekomen. Is het myne schuld? »

Doch dewyl men den sleutel der boeijen niet vond, werden zoo veel moorden nutteloos indien men ze niet kon breken. Met den kant der byl gelukte het Ivan den ring der hand los te maken, maer degene die de keten aen de voeten bond wederstond aen al zyne poogingen; hy vreesde zynen meester te kwetsen en durfde al zyne magt niet gebruiken. Van eenen anderen kant ging de nacht voorby, het gevaer werd dringend: zy namen het besluit van te vertrekken. Ivan bond de keten sterk aen den gordel van den majoor, opdat zy hem zoo weinig mogelyk zoude hinderen, en dat zy geen gerucht zoude maken. Hy stak in eenen knapzak een stuk schapenvleesch, voegde er eenige andere eetwaren by, en wapende zich met de pistool en den dolk van den doode. Kascambo nam zyne mantel, zy vertrokken in stilzwygendheid, en rond het huis gaende om alle ontmoeting te vermyden, namen zy den weg naer den berg, in plaets van de rigting van Mosdok en den gewoonen weg te volgen, wel vooriziende dat men hen langs dezen kant zou vervolgen. Zy gingen het overige van den nacht langs de hoogte van hunne regte hand, en als de dag begon te schynen, drongen zy in een beukenboomen-bosch dat geheel den berg bekroonde en dat hen beveiligde tegen het gevaer van gezien te werden van verre. Het was in de maend february: de grond, in deze hoogten, en vooral in het bosch; was nog overdekt met harden sneeuw die de stappen der reizigers gedurende den nacht en een deel van den morgenstond ondersteunde; maer omtrent den middag, als de sneeuw door de zon zacht geworden was, zonken zy er elk oogenblik in, hetgene hunnen togt zeer traeg maekte. Zy kwamen aldus met moeite op den kant eener diepe vallei welke zy moesten doorloopen en in welker midden de sneeuw verdwenen was; een gebaende weg volgde de bogten van den stroom en kondigde aen dat de plaets bewoond was. Deze bemerking, gevoegd by de vermoeidheid van den majoor, deed de reizigers besluiten in deze plaets te blyven om den nacht af te wachten. Zy vestigden zich tusschen eenige afgezonderde rotsen die uit den sneeuw rezen. Ivan sneed pyntakken af om er op den sneeuw een digt bed van te maken op hetwelk de majoor zich legde. Terwyl hy rustte, trachtte Ivan zynen weg te orkennen. De vallei, op het hoogste van welke hy zich bevond, was omringd van hooge bergen tusschen welke men geenen doortogt bemerkte: hy zag dat het onmogelyk was den gebaenden weg te vermyden, en dat zy noodzakelyk den loop van den stroom moesten volgen om uit dezen doolhof te komen. Het was omtrent elf uren van den avond, en de sneeuw begon vast te worden als zy in de vallei kwamen. Maer eer zy voortgingen, maekten zy vuer in hunne verblyfplaets, zoo zeer om zich te verwarmen als om eene kleine maeltyd van chislik te doen, welke zy zeer noodig hadden. Eene handvol sneeuw was hun drank, en een zwelg brandewyn voltrok het gastmael. Zy doorliepen gelukkiglyk de vallei zonder iemand te zien, en drongen in de engte waer de weg en de stroom tusschen hooge steile bergen gesloten waren. Zy gingen met al de mogelyke dapperheid, ter oorzaek van het gevaer dat zy liepen van ontmoet te worden in dezen nauwen doortogt waeruit zy maer omtrent ten negen uren 's morgens kwamen. Het was alsdan alleenlyk dat de donkere engte eensklaps openging, en dat zy over lagere bergen, den zeer grooten gezigteinder van Rusland zagen, gelyk aen eene afgelegene zee. Men kan met moeite een denkbeeld hebben van de voldoening welke de majoor op dit onverwachte tooneel gevoelde: Rusland! Rusland! was het eenigste woord dat hy konde uitspreken. Het voorgevoelen van hunne aenstaende vryheid was in den geest van den majoor gemengd met de geheugenis der droevige ontknooping waervan hy getuige kwam te zyn, en welke zyne boeijen en zyne met bloed bevlekte kleederen hem geweldig vertoonden. Met de oogen op het verwyderde einde zyner werken gevestigd berekende hy de moeijelykheden der reis. Het gezigt van den langen en gevaerlyken weg die hem te doen bleef, met boeijen aen de voeten en met beenen die van vermoeidheid opgezwollen waren, verdreef welhaest tot het spoor der oogenblikkelyke voldoening welke het gezigt van zyn geboorteland hem veroorzaekt had. By de kwellingen zyner inbeelding voegde zich een brandende dorst. Ivan ging naer den stroom die op eenigen afstand liep, om water aen zynen meester te brengen: hy vond er eene brug gemaekt met twee boomen, en zag van verre eene wooning. Het was eene soort van hut, een zomerhuisje van Tchetchengen dat onbewoond was. In de gesteltenis der vlugtelingen was dit afgezonderde huis eene dierbare ontdekking. Ivan kwam zynen meester uit zyne overdenkingen trekken om hem naer de schuilplaets te leiden welke hy kwam te ontdekken, en nadat hy er hem gebragt had, begon hy terstond de voorraedplaets te zoeken.

(*Wordt vervolgd*).